

Vitézek Lapja

Hiszek egy Istenben. Hiszek egy hazában. Hiszek egy isteni örök igazságban. Hiszek Magyarország feltámadásában!

Vitézek Lapja XXI. évfolyam 1-2. szám, 2015. december

95 éves a Vitézi Rend

Az Úr rámosolygott a Vitézi Rendre és csodálatos időt adott az avatáshoz. Budapest legforgalmasabb templomában, a ferences atyáknál ünnepelte a Rend a 95 éves alapítási évfordulóját és ez alkalomból különleges avatással készült erre a nevezetes napra.

Remekül helytálltak azok a rendtársak, akik aktívan részt vettek az avatás lebonyolításában. Különösen nagy öröm volt látni, hogy a templom, zsúfolásig megtelt.

A misét Tokár János atya celebrálta, aki mély tisztelettel és szeretettel látta el ezt a feladatot, Rendünk történetében már harmadszor. Majd vitéz Esztergály Előd tiszteletes úr hirdetett ígét a megjelent magyar gyülekezetnek. Ezt követően a Rend főkapitánya mondta el beszédét és osztotta meg velünk a gondolatait. Elismerések átadásánál nagy öröm volt sok új arcot felfedezni, hiszen ez azt bizonyítja, hogy egyre több aktív tagja van a Rendnek.

Az avatás talán legszebb és legmeghatóbb része az volt, amikor 13 gyermek lett a Vitézi Rend Ifjúsági Tagozatának tagja. Csodálatos érzés volt látni, amikor a kadétok az okleveleik átvétele után a gyülekezet felé fennhangon mondták „Nemzetemet szolgálom!”

Kadétjaink után az avatandók járultak a főkapitány úr elé, aki pallossal vitézzé avatta őket. Mindig nagy öröm látni a rendtársak ragyogó arcát, akik számára bizonyára egy életre szóló szép emlék és egy új magyar élet kezdete amikor a pallos vállukat érinti.

Rendünk legnagyobb ünnepét a Himnusz, a Székely Himnusz és a Boldogasszony Anyánk eléneklésével fejeztük be. S azzal a csodálatos érzéssel térhettünk haza, hogy minket az Úr jókedvében teremtett, hiszen magyarnak születünk.

Aldott és boldog karácsonyi ünnepeket kíván a Vitézi Rend!

Kitüntetések , elismerések

A Vitézi Rend megalakulásának 95. évfordulója alkalmából Rendünk emlékkereszt kitüntetést alapított, mely arany és ezüst fokozatban adható.

A Vitézi Rend főkapitánya nagyrabecsülése és elismeréseként a Vitézi Rend 95. Év Arany emlékkereszt kitüntetést adományozta

vitéz Bercsényi Miklós nyá. főkapitány úrnak
vitéz Pákh Imre utazó nagykövet törzskapitány úrnak
dr. vitéz lemhényi Zsigmond András főkapitány helyettes úrnak
vitéz Varga László főszéktartó úrnak
dr vitéz Tóth Csaba tkp rendi ügyész úrnak
Vitéz Horváth Balázs Székkapitány úrnak
vitéz Mikecz András irodavezető törzskapitány úrnak
vitéz Antal Csaba törzskapitány úrnak.
vitéz Deák Árpád törzskapitány úrnak
vitéz Fülöp Jenő törzskapitány úrnak.
vitéz Honti Péter törzskapitány úrnak.
vitéz Kelemen Tibor törzskapitány úrnak
vitéz Kiss László törzskapitány úrnak
vitéz Nagy Miklós törzskapitány úrnak
vitéz Békási Imre hadisír gondozással megbízott vezetője őrmester úrnak
vitéz Grosch Attila katasztrófavédelmi századparancsnok hadnagy úrnak
vitéz lovag Kürtössy Ottó karitatív csoport vezetője hadnagy úrnak

A Vitézi Rend főkapitánya, a magyar nemzet és a Vitézi Rend érdekében kifejtett áldozatos tevékenysége elismeréseként az alábbi kitüntetéseket adományozta

VR I. osztályú Lovagkeresztjét vállszalaggal

vitéz békei Koós Ottó nyá. főszéktartó úrnak

VR Tisztikeresztjét:

vitéz Kövér György törzskapitány úrnak
vitéz Lovász László székkapitány úrnak
vitéz Solymos László úrnak
néhai vitéz Szendrő Péter úrnak – felesége veszi át

VR Ezüst Érdemkeresztjét:

vitéz Bárdos Balázs hadnagy. úrnak
vitéz Betz József nemzetes úrnak

VR Bronz Érdemkeresztjét:

vitéz Fülöp Jenő törzskapitány úrnak

VR Horthy Arany Emlékérmét:

vitéz Fejes Zoltán széktartó úrnak
vitéz Berta Csaba hadnagy. úrnak
vitéz Veres Kálmán János hadnagy úrnak
vitéz Kovács Péter hagyományörző csoport széktartó úrnak

VR Horthy Ezüst Emlékérmét:

vitéz Csantavéry Tivadar székkapitány úrnak
vitéz Kiss Zsolt . hadnagy. úrnak
vitéz Prém István hadnagy úrnak
vitéz Fülöp Jenőné nemzetes asszonynak
vitéz Gangler-Baróthy Éva nemzetes asszonynak

VR Horthy Bronz Emlékérmét:

vitéz Vékony László hadnagy. úrnak
vitéz Harkai Róbert nemzetes úrnak
vitéz Kelemen Csaba nemzetes úrnak
vitéz Laczkó Mihály rajparancsnok úrnak
vitéz Lőrincz István nemzetes úrnak
vitéz Mikola Béla hadnagy. úrnak
vitéz Szalai Attila székkapitány úrnak
dr. vitéz Tánczos Frigyes Attila nemzetes úrnak
vitéz Varga Attila kincstárnok úrnak

VR Vitézi Rendért Érdemérem:

Varga Polik Mária nemzetes asszonynak

A Vitézi Rend főkapitánya a következő kinevezéseket adta át:

vitéz Szoboszlai Endre székkapitány urat nyá. törzskapitánnyá nevezte ki.
vitéz Antal Csaba székkapitány urat, H. B. megye törzskapitányává nevezte ki
vitéz Szabó Ferenc vitézi hadnagy. urat H. B. megye székkapitányává nevezte ki.
vitéz Mikola Béla vitézi őrmester urat H. B. megye hadnagyává nevezte ki.
vitéz Ignácz János nemzetes urat Kárpátalja vit. hadnagyává nevezi ki.

vitész Kelemen Tibor székkapitány urat, háromszéki törzskapitánnyá nevezte ki.

vitész Deák Árpád nemzeti urat gyermekorvoséki törzskapitánnyá nevezte ki.

vitész Fülöp Jenő székkapitány urat, GY. M. S. megye törzskapitányává nevezte ki.

vitész Nagy Miklós székkapitány urat, K. E. megye törzskapitányává nevezte ki.

vitész Szalai Attila hadnagy urat, H. megye székkapitányává nevezte ki.

Kadétok névsora:

Balázs Bence
Benkő Csenge
Benkő Enikő Éva
Erdélyi Dániel
Esztergály Benedek Előd
Fejes Imre
Gazsó Regina
Kender Szabolcs
Kiss Emese Kincső
László Kristóf Donát
László Levente Máté
Losonczi Hanna
Losonczi Lúna

Posztumusz avatottak névsora:

néhai Barati Attila
néhai Kássa László
néhai Légrádi Mihály
néhai Nyaka József
néhai Ruman Ágoston

Avatottak névsora:

Adamik Vivien
Bakos Gyula
Csilléry Borbála, Filoné
Csipai Anikó
Csűrű Csaba Zsolt
Czuczor Kinga
Dalia Csaba István
Daubner Attiláné, Fekete Brigitta
Garamvölgyi Gyula György
Hajzer József
Jelinek Zsolt
Joó László
Katona Gyula
Keresztes Sándor Lajos
Komlósi Vencelné özv.
Korsós László
Kósa János
Kósa Zoltán Péter
László Zsuzsanna Enikő
Lőrincz Emese
Magos Csaba
Majoros Tímea Júlia Dr.
Majtényi László Lajos

Márkus István
Mezei-Demjén Orsolya
Mikóczy Dénes
Molnár István János
Molnár László József
Morvai Éva Piroska
Nagy Lajos
Nagy Levente
Nemes-Hanny Gabriella, Tóthné
Németh Zsolt
Nótás Ferenc
Novák Zsolt
Orbán Imre
Orbán Róbert
Oross Béla
Ortutay Zsuzsa
Pillás János
Radványi András
Saáry Gábor Levente
Sebestyén Mária
Simkó János
Somogyi Sándor
Szabó Csaba Ferenc
Szaknyéri Vendel Attila
Szendrő Péterné
Szőnyi Attila
Thodory Ferenc Attila
Toldy Katalin Ilona
Tóth Gábor József
Vass Zoltán Dr.
Vereczkey Béla
Veres Vendel Szabolcs
Vituska Albin

Vitézavatási ünnepi beszéd

Vitézi Rend elnök főkapitányának vitéz Molnár Gazsó János ünnepi beszéde.

Ünneplő nemzeti magyar gyülekezet!

Dicsértessék az Úr, Jézus Krisztus! Áldás, Békesség!

Vitézi Rend főkapitányaként külön köszöntöm az idén 100 éves vitéz békei Koós Ottó nyugállományú főszéktartó urat, dr. vitéz lemhenyi Zsigmond András főkapitány helyettes – konzul urat az Egyesült Királyságból, vitéz Pákh Imre törzskapitány urat az Egyesült Államokból és lovag bontai Bartha Árpád urat a Jeruzsálemi Szent János Lovagrend, Máltai Lovagok Magyar Nagyperjelét.

Köszöntöm a vitézavatáson megjelent képviselő urakat, polgármester urakat, az egyházak képviselőit, tábornok

urakat, főtiszt és tiszt urakat, határon túli rendtársaink küldöttségeit, rendtársaimat és a megjelent kedves vendégeket.

A vitézség és a rendíthetetlen nemzethűség örökké igaz és soha el nem évülő erényeinek ünneplésére jöttünk ma ide ebbe a csodálatos templomba, Isten házába.

Magyarország 1918-ban, történelme során soha nem látott mélységbe taszítva várta végzetét. Vesztesnek kiáltottak ki bennünket az I. Világháború végén. Noha seregeink minden irányban messze ellenséges területeken tartották magukat. Hős katonáinkra nem virágos hullott, hanem a vörös terror rémuralma. A magukat győztesnek tartó hatalmak mérhetetlenül megcsonkították Magyarországot, odadobva területeinket és több millió magyar honfitársunkat a határainkon több száz éve acsarkodó ellenséges népeknek. Nem volt ennél sötétebb és reményvesztettebb korszaka Magyarországnak. Szeretett őseink térdre hullva fohászkodtak az Úrhoz, hogy enyhítse hűségük népének - a magyaroknak szenvedését. S meg vagyon írva, aki hittel imádkozik, azt meghallgatja az Isten. Ebben a végórán az Úr látva, hogy a magyarok hite minden kín ellenére törhetetlen – küldött egy vezért, aki kardjával utat mutatva vezette ki ezt a megcsonkított országot a reményvesztettség sötét világából. Ez az Isten adta vezér volt nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr. Kormányzó úr a régi lovagvilágot felidéző lovagias katonaember volt. Olyan helyzetben vette át hazánk vezetését, amikor az már veszni látszott. Katonaként, ismerte a magyar katonák vitézségét és a magyar nép nemzethűségét. Nemzeti hadsereg fővezéréként és kormányzóként nem feledkezett meg a nagy háborúban hősiiesen harcoló magyar katonákról. A Vitézi Rend létrehozásával nem csupán jutalmazni kívánta a hős katonákat, hanem olyan intézményt kívánt létrehozni, amire Magyarország bármikor biztosan számíthat.

A vitézi gondolat a 95 éve alapított Vitézi Rendben öltött testet. Nem véletlen, hogy a magyar nemzet a legválságosabb időszakában tért vissza ezekhez az ősi erényekhez. A vitézi gondolat kettő ősi nemes erényt: a vitézséget és nemzethűséget emeli piedestálra. A Vitézi Rend eszmevilága dicső magyar múltunkból táplálkozik. A Rend mindvégig hű támasza maradt Magyarországnak. Aktívan kivette részét abból az óriási munkából, ami az I. világháború utáni Magyarország életben tartását szolgálta. A magukat győztesnek tartó hatalmak belátva, hogy milyen igazságtalanul bántak el Magyarországgal, Európa védőbástyájával, - azt gondolták csonka országunk talán 5 évig sem lesz képes fennmaradni. Nem így lett, Magyarország ma is él és Európa, s talán az egész világ hallja a hangját. S mindez nem lehetne, ha akkor nem vitéz nagybányai Horthy Miklós a kormányzó és nem áll mellette a magyar nemzet, élén a vitézekkel. Magyar történelmünk tragédiája, hogy a II. világháború sem kímélt bennünket. Kettő világuralomra törő hatalom közé ékelődve mindent megtettünk, hogy Magyarország fennmaradjon. S ne váljon a bolsevista

Szovjetunió prédájává. A Vitézi Rend tagjai, ahogyan az I. világháborúban úgy a II. világháborúban is bizonyították hősi katonai helytállásukat. De minden véráldozat ellenére nem győzhettünk egy olyan hatalommal szemben, amely nem ismer sem Istent, sem embert. A háború után Rendünk működése gyakorlatilag megszűnt. Alig pár évvel a háború befejezése után számos rendtársunk bizonyította, hogy méltó tagja a Rendnek és részt vett az 1956-os szabadságharcban. Ránk vitézekre jellemző, hogy akkor is harcolunk hazánkért, ha az kilátástalan küzdelemnek tűnik. S inkább emelt fővel bukunk el, de gyáván meg nem futunk.

Évről évre visszatérő kérdés, hogy a felgyorsult világban mi szükség van egy katonai rendre!?

Nézetem szerint a Vitézi Rend felbecsülhetetlen értékű, sőt történelmi hivatású intézménye Magyarországnak. S amikor Magyarországról beszélek, akkor arról a hazáról beszélek, amelynek itt mi mindannyian tagjai vagyunk. Mi vitézek nem szűnünk meg hinni Magyarország feltámadásában. Rendünk legfontosabb feladata a megtört magyar szívekben a nemzeti öntudat, szunnyadó tüzeinek lángra lobbantása. Hazaszeretetünk izzó lángja ott kell, hogy égjen minden magyar szívében. Nincs ma olyan magyar ember kinek ősei ne ontották volna vérüket drága hazánkért. S a vér kötelez! Isten ezt a földet a magyaroknak adta. S mi ezt a drága hazát az Úr, segedelmével meg is óvjuk a magyarok számára.

Tisztelt ünneplő magyar sereglet!

Én hiszem, hogy lesz még magyar feltámadás! Történelmünk bővelkedik tragédiákban. S mi még is megmaradtunk. Az Úr próbára teszi azokat, akiket szeret. S aki hisz Ő benne az megdicsőül. Megmaradásunk hogyan lenne lehetséges, ha az Úr nincs velünk!? De itt vagyunk, nem tűntünk el a történelem forгатagában, megmaradtunk. Velünk az Isten – akkor ki lehet ellenünk!?

Vitézek, Avatandók!

Olyan idöket élünk, ami csak a legvészerhesebb idökhöz hasonlítható. Talán a mongol hordák vagy az oszmán török hódítók idején élhettek át magyar őseink olyan veszjóló napokat, mint amiket ma átélünk!?! Azt szokták mondani, hogy a történelem ismétli önmagát! És valóban, sokszor úgy tűnik mintha újra és újra azt élné át e nemzet, amit már egyszer keservesen megtapasztalt. Én azt hiszem, ez addig ismétlődik még nem okul belöle magyar népünk. Mikor civódó magyarokat látok az jut eszembe – nekünk közel 800 év is kevés volt, hogy egységbe tömöröljünk. Olyan a mai magyar társadalom, mint a mongol és török hódítók idején élő magyar nemesség. Egykori nemesség-

günk saját ügyeivel volt elfoglalva és észre sem vette, hogy a haza végveszélyben van. Ebben a végórában soha nem látott egységbe kell tömörülnünk! Csak így van esélyünk a megmaradásra.

Nemzetes magyar gyülekezet!

Mint történelmünk során oly sokszor – most is nagyhatalmak feszülnek egymásnak a fejünk felett. A magát még fel sem fedő ellenség már ránk küldte fekete, napbarnított rabló hordáit. Ezrével jönnek a fanatikus iszlámhívők, akik menekültnak álcázva lassan elfoglalják Európát. Svédországban naponta több tucat nő és gyermeklány válik aljas kéjvágyuk áldozatává. Németországban a „szegény menekültek” az éjszaka leple alatt molinót feszítenek ki, amire arabul és németül azt írják – „tanítsátok meg a gyermekeket arabul és térjenek át az iszlám hitre vagy meghalnak!” Francia és az olasz partvidék ostrom alatt áll. S Görögország már szinte elesett. Ezek a tények ez a rideg valóság. S mi magyarok itt állunk Nyugat és Kelet kapujaként őrt állva. Újra mi vagyunk Európa védőbástyája.

Újra mi fogjuk fel a rohamozó iszlám áradatot.

Újra mi vagyunk a kereszténység védelmezői.

S úgy tűnik a liberális Európa újra magunkra hagy minket.

Rendtársaim! Magyarok!

Nincs okunk elcsüggedni! Mert mint mondtam az Úr velünk van. S ha Isten velünk, ki lehet ellenünk!??

Ránk, vitézekre vár az a nemes feladat, hogy a csüggedő és reményvesztett magyar testvéreink szívében lángra lobbantsuk a hazaszeretet lángját. Úgy kell most helytállnunk az élet minden területén, hogy példaként szolgálhasunk minden magyar számára. Lassan az egész világ sze-

me Magyarországra szegeződik. Hitetlenkedve bámulják, ahogyan hazánk útját állja az iszlám fergetegnek. S mi itt csonka határainkon belül újra példát mutatunk vitézségből és hazaszeretetből. Hiszem, hogy ha eljön az idő mind a helyünkön leszünk Istenért, a hazáért és a családért. Akkor leszünk igazán méltók vitéz őseinkhez. Addig is minden erőnkkel a haza szolgálatában kell állnunk.

Amikor ezeket a komor gondolatokat megosztom Önökkel – felragyog egy reménysugár is. A jövő nemzedékébe vetett hitünk. Hiszem, hogy gyermekeink tovább folytatják majd azt a küzdelmet, amit mi most végzünk. Ezért külön öröm számomra, hogy megalakult a Vitézi Rend Ifjúsági Tagozata. Azok a gyermekek lesznek magyar jövőnk zálogai, akik ma kadétként megkapják Rendünk kis jelvényét és az ezt igazoló oklevelet. Az ő tiszta gyermeki szívük már most magába fogadta hazánk szeretetét. És tudom, hogy gyermektársaik között is büszkék lesznek a mai napra és már maguk között megkezdik azt a munkát, amit majd később vitézként végezni fognak a magyar társadalomban. Reményeim szerint évről évre több gyermek kerül a Rend kötelékébe! Ők adják nekünk az igazi erőt. Mert ha rájuk nézünk és látjuk ragyogó tekintetük - tudjuk, hogy ők lesznek azok, akik a Rend folytonosságát biztosítják. Úgy érzem messze a jövőbe látó gondolat valósul meg a Vitézi Rend Ifjúsági Tagozatában.

Ma ezen a szép és sokak számára megható ünnepélyen mindenki hitet tesz egy olyan érték mellett, amelyet őseink hagytak ránk. S mint mondtam a vér kötelez. Nekünk, kiknek ősei hősök voltak úgy kell viselnünk magunkat, hogy ha elődeink letekintenek ránk a csillagok közül – büszkék legyenek ránk. S ne feledjék! Vitéznek lenni nem csak dicsőség, hanem annál inkább szolgálat. Alázattal szolgáljuk magyar nemzetünk, harcolunk érte és ha kell meg is halunk! De a magyarok földjét, Magyarországot idegen kézre nem adjuk. Ehhez kívánok minden vitéznek és ifjú kadét-nak erőt, egészséget!

Isten áldja a Vitézi Rendet! Isten óvja Magyarországot!

Vitézavatás emléke, egy frissen avatott vitéz tollából

2015. október 3-án fényes ünnepségre készült a Vitézi Rend, készültünk lélekben mi is, akik az avatandó vitézek sorába léptünk korábban.

Várakozásokkal és izgalmakkal teli közeledtünk az ünnepség helyszínéhez, a belvárosi ferences templomhoz, ahol a nemzetes urak és hölgyek ünnepi ruhában már javában gyülekeztek. Az avatás előtti adminisztráció szervezett és gördülékeny volt, mindenki megtalálta a helyét, és mindenki kapott egy-két kedves szót vagy megerősítőt

tekintet a szervezőktől, amelyre akkor nagy szükségünk volt. A regisztráció után feltűzték a nagy jelvényt, mely azt hiszem sokunknak emlékezetes marad, hiszen ez volt az első alkalom, hogy megcsillant szívünk fölött a vitézi pajzs. Ahogy közeledtünk a szertartás kezdetéhez úgy fokozódott a bennünk lévő izgalom is. A bevonulást követően elfoglaltuk helyeinket, s vártuk, hogy sor kerüljön az ünnepség csúcspontjára, a vitézzé avatásra.

Elérkezett az idő, neveinken szólítottak, s mi kiléptünk

egyenként az oltár elé, s a Jóisten színe és a megjelent vendégek előtt a főkapitány úr a palossal vállunkat érintette, s vizétté fogadott bennünket. Az a néhány másodperc mikor térdeinken állva, vállunkon a vitézi palossal fölnéztünk, felejthetetlen élmény marad. Ott, abban a pillanatban öröm, remény és bátorság töltött el bennünket, hogy érdekesültünk felvételt nyerni abba a rendbe, melyben vitézi eleink szüntelenül harcoltak a hazáért és magyar nemzetünkért. Nemzetemet/Hazámat szolgálom! – kiáltottuk meghatottsággal és büszkeséggel telve. Mi a feladatunk vitézként? Vitéz nagybányai Horthy Miklós átal emelt „égő oltár” tüzét táplálni, s nemcsak táplálni ezt a tüzet, a hősök nemzetségét, „hanem megteremteni, fennn hirdeti és ápolni a magyar vitézség kultuszát is”. Rendünknek ma is ugyanazon hármasképe van, mint amelyet a kormányzó úr meghatározott:

„Jutalmazni a vitézséggel párosult honfi erényt, megtartani a nagy idők legjobbjait és biztosítani a hősök nemzetségének fennmaradását, végül bennük és utódaikban a magyar fajnak olyan hatalmat biztosítani, amely rettentő erővel sújt le minden felforgató állam- és nemzetellenes

törekvésre.” Ezen az úton indultunk el mindannyian, s erre az útra kérjük a mindenható Isten áldását és megerősítését, hogy bár az idők szelei bármilyen erősen is fújnak, lelkünk soha meg ne rendüljön, hanem mindvégig kitarassunk a megpróbáltatások közepette, s ezen az úton való haladásban kérjük előljáróink segítségét és támogatását, hogy a rend szellemiségéhez és célkitűzéseire hűek maradjassunk mai változó világunkban is. Végzetül köszönjük a Vitézi Széknek, hogy érdemeinket, vagy elődünk érdemeit elismerték, s a magyar hősök nevei mellé a mienket is beírták. Bízunk benne, hogy mi is, hű katonái és szolgálói leszünk mindennek a Jóistennek és magyar hazánknak, nemzetünknek. Köszönjük előljáróinknak, s a szervezőknek az avatási ünnepséggel kapcsolatos kemény munkát, mely az ünnepség színvonalában és hangulatában teljes mértékkel megmutatkozott, s hogy felejthetlenné tették számunkra ezt a napot.

Isten áldása kísérje a Vitézi Rend működését!

vitéz Csúry Csaba

95 éves a Vitézi Rend, új vitézt avatott a 65 éves USA Törzsszék

Gondolatok a Vitézi Rend megalapításának 95. évfordulóján egy új őrségváltás küszöbén.

56 (!) vitéz és családtag vett részt az USA Törzs szeptember 13.-i vitézavatásán.

Ami különösen nagy jelentőséggel bír az, hogy olyanok is eljöttek akik még soha nem vettek részt a Törzs legnagyobb ünnepén. Ezen a napon ünnepeltük a Vitézi Rend megalapításának 95. és az USA Törzs fennállásának 65. évfordulóját is. Miután, vitéz Pákh Imre központi törzskapitány úr felolvata a főkapitány úr nagyhatású levelét, vitéz Waldner Tibor országos törzskapitány (ezek után o.t.k.) vette át a szót és a miatyánk elmondásával megnyitotta a 2015. évi vitézavatást.

Az o.t.k. megemlékezett arról a 10 vitézről, akik az elmúlt év folyamán a hadak útjára léptek. Ünnepi beszédében az O.Tk. felelevenítette azt a 95 évet melyet a Vitézi Rend nagy megpróbáltatások közepette átélt, de minden akadályt leküzdve sikeresen végrehajtotta azt az „őrségváltást” amely a XXI. század vitézi feladatainak megoldásához szükséges.

Az o.t.k. párhuzamot vont a magyarországi Vitézi Rend és a tőle 6000 kilométerre levő USA Törzs között és rámutatott arra, hogy úgy a V.R. valamint az USA Törzsnek is „állomány-pótlási” nehézségei vannak.

Nem szabad megfélemedezni mindazokról, -mondta az o.t.k. -, akik békeidőben, szellemi és fizikai tetteikkel kiérdemlik, a „tiszteletbeli” majd a „kardos” vitézi címet.

Az USA Vitézi Törzsszéke örömmel vette tudomásul a Vitézi Rend Ifjúsági Tagozat, a Vitézi Kadétok csoportjának felállítását is.

A hír nagy érdeklődést váltott ki a jelenlevők között és már sokan megkérve nyújtották a felvételhez szükséges űrlapokat, melyek az USA Törzs tisztségviselőinél szerezhetők be.

Az o.t.k. beszédét követően, vitéz Kulcsár István t.kap.fel. olvasta a vitézi esküt, melyre v. Szigeti István, aki három gyermeket mentett ki a zajló Dunából „Isten engem úgy segéljennel válaszolt.

Ekkor vitéz Szigeti Istvánt az o. tk. vitézzé ütötte és a Vitézi Rend állományába befogadta.

A résztvevők „vastappsal” ünnepelték a Törzs első „saját civil hőstett” alapján avatott vitézét.

v. Nyárády Pabló Székkapitány úr üdvözölte az újonnan avatott vitézt

Ekkor az o.t.k. átadta a Főkapitány úr kitüntetéseit:

- Vitézi tisztikeresztet :v. Gerley Győző és v. Kulcsár István törzskapitányoknak és
- Vitézi arany érdemkeresztet, v.Jónás István székkapitánynak.

Nyárády Emma nemzeti asszony, zászlóánya, saját készítésű szalagjával diszitette fel a Törzs zászlaját, majd az o.t.k.-tól átvette a Vitézi Rendben kívülieknek adományozható emlékérmét.

A Himnusz elénekklésével véget ért a Vitézavatás és az összegyűltek a szabad ég alatt frissítő fogyasztásával és fényképezéssel töltötték el a díszebédig hátralevő 60 percet.

(v.W.T.O.Tk.)

Vitézavatás Manchesterben

„Hogy történjen bármi, amíg élünk s meghalunk
Mi egy vérből valók vagyunk!”

Rendhagyó módon emlékezett meg manchesteri magyar közösség az 1956. október 23-i forradalom és szabadságharcról. Egyrészt a forradalom kitörésének állítottak emléket, másrészt fényes ünneppel kötötték egybe a megemlékezést, a Vitézi Rend angliai Törzskapitánysága ekkor avatta új vitézeit. A rendezvénynek a Szent Ágoston templom (St. Augustine Church) és a mellette lévő közösségi terem adott helyet, amely a manchesteri magyar Közösség összejöveteli helye is.

Az ünnepség a Vitézi Rend bevonulásával vette kezdetét, majd vitéz báró dr. Lemhényi Zsigmond András a határon túli területek helyettes főkapitánya, Magyarország liverpooli tb. konzulja, aki maga is 56-os magyar, köszöntötte a megjelent vendégeket. Ezt követően személyes visszaemlékezésekkel kezdődött az ünnepi műsor, melyet a közönség soraiból adtak elő, majd a 16 pont hangzott el, melynek leiratát személyesen is megkapták a vendégek. Több vers és éneket követően a műsor végén a szereplők kezükben égő mécsesekkel körbeállták a közönséget, majd közös éneklés után virággal köszöntötték az 56-os generáció jelen lévő tagjait.

A megemlékezést követően megkondukt a vitézi pajzs, s vitézavatásra hívta a jelenlévőket, melynek során három

manchesteri magyar - Ördög Ottília, Dr. Borotai György, Oláh Gábor - lett a Vitézi Rend újonnan avatott tagja, valamint Liverpoolból David P Hearn és Constantine Biller kapott vitézi címet.

Avatás után kitüntetések átadására került sor.

I. oszt. lovagkereszt v. Horváth Balázs székkapitány, és a Vitézi Rend 95 éves ezüst érdemkereszt: v. Bartos Gábor, v. Rákóczy György, v. Lósy Szabolcs nemzeti urak vehették át az elismeréseket.

A templomi megemlékezés és ünnepség közös magyar szentmisével zárult, melyet Dr. Juhász Gábor budapesti plébános celebrált. A misét követően a közösségi teremben folytatódott az együttlét, ahol köszöntötték az új vitézeket, s elfogyasztották az alkalomra készült finomságokat.

Az ünnepségen a chesteri magyar közösség, a rochdalei magyarok több 56-os tagja, és liverpooli magyarok is képviseltették magukat.

Köszönjük a manchesteri magyar közösségnek, hogy nagy szeretettel fogadta rendünket, s hogy megemlékező műsorával emelte az ünnepség fényét.

A Jóisten áldja és tartsa meg rendünk új tagjait, s adjon nekik erőt, hogy magyar nemzetünkért, hazánkért bátran kiálljanak a távoli Angliában is!

vitéz Csúry Csaba

Vitézavatás Pákozdon a katonai emlékparkban

Gondolatok a Vitézi Rend megalapításának 95. évfordulójára. Az idei év során már harmadszor avatott a Vitézi Rend. Nagy öröm minden vitéz számára, amikor a Rend tovább erősödik. S teszi ezt úgy, hogy közben tovább erősíti nemzetközi kapcsolatait. A Vitézi Rend büszke arra, hogy testvéri és bajtársi szövetséget kötött a nagy múltú Bajor Katonai szövetséggel.

Ennek szellemében azok a bajtársak nyertek felvételt a Vitézi Rendbe, akik hosszú éveken dolgoztak azon, hogy a magyar-német barátság tovább erősödjön. Ennek a fel-emelő eseménynek a Pákozdon létesített katonai emlékpark adott otthont. Vitézavatási ünnepségünk a magyar hiszekegy elmondásával kezdődött. Ezt követően a főszéktartó úr majd a főkapitány úr köszöntötte a megjelent rendtársakat és vendégeket. Ezt követően beszédek hangzottak el. Majd elismerések átadására került sor.

Vitézavatás során a Vitézi Rend soraiba 4 bajor bajtárs nyert felvételt: Tengerdi-Magyar Simone, Otto Vähröder, Michael Auburger és Franz Kasztner, s külön öröm volt számunkra, hogy a Rend kadétjainak sorába bajor tisztek gyermekei is felvételüket kérték, Tengerdi-Magyar Annalena és Linus Cassian Raaber.

Vitézavatás után közös koszorú elhelyezésére került sor az 1848-ban megalakult magyar hadseregnek emléket állító emlékoszlopnál. A koszorút elhelyezte vitéz Molnár-Gazsó János főkapitány és Rainer Franz vitéz Schmitt bajor területi vezető.

Az ünnepség befejezéseként megtekintésre került a katonai emlékpark. A bajtársi esemény zárására Gárdonyiban került sor a vitéz Varga László főszéktartó úr szervezésében.

Hiszünk abban, hogy az ilyen társadalmi események közelebb hozzák egymáshoz Európa nemzeteit és tovább haladunk a szoros és teljes egység felé.

**vitéz Molnár Gazsó János elnök-főkapitány
ünnepi beszéde:**

**Nemzetes magyar gyülekezet!
Tisztelt nemzetes hölgyek, nemzetes urak!**

Kedves vendégeink!

Külön baráti szeretettel üdvözlöm Németországból érkezett vendégeinket, akik a Bajor Katonai Szövetség tisztjei és tagjai.

A magyar nemzet legválságosabb időszakában alapították meg a Vitézi Rendet. Akkor, amikor szükségszerű volt visszatérni az ősi katonaeszményhez még a civil világnak is. Mert csak ez adhatott elég tartást a megtört magyar szíveknek. Az I. világháború majd a II. világháború óriási veszteségei után következett a kommunizmus kora. Azé a kommunizmusé, aminek világszerte 100 milliónál is több áldozata van. Ebben az időszakban a nyugati világot a liberalizmus – Európa keleti részét a szocializmus mérgezte. Ennek hatásait ma is erősen érezhetjük a mindennapok során. Olyan világban élünk, amikor semmi sem az aminek látszik. S ebben az istentagadó, pénzimádó korszakban különösen fontos, hogy működjenek és gyarapodjanak azok a szervezetek, amik a régi, ősi emberi értékekre épülnek. Olyan erényekről beszélek, mint a vitézség és hazaszeretet. Ezek az ősi erények számunkra és utódaink számára örök-érvényű igazságok. Ezekhez ragaszkodnunk kell a megmaradásunk érdekében. Ezek a nemes értékek soha el nem avulnak – sőt olyan korszak küszöbére értünk, amikor fel is értékelődnek. Napjainkban kezdődött el a legújabb népvándorlás kora. Mint azt történelemből mindenki jól

tudja a népvándorlások vérrel járnak, népek tűnnek el és népek emelkednek fel. Ahhoz, hogy ezt a vészterhes időszakot túléljük soha nem látott egységbe kell kovácsolódunk. Ez az egy lehetőségünk van, ha túl akarjuk élni. Nem lehetünk megalkuvók és gyávák! Mert a hódítók már szivárognak be Európába. S ez még csak az előőrse annak az

áradatnak, ami erre tart. Ne legyen senki szemén liberális fátyol! Nem dolgozni, nem beintegrálódni jönnek! Azért jönnek, hogy vallásuk térdre kényszerítse a mi keresztény világunkat. Joggal merül fel a kérdés, hogy ilyen óriási történelmi események során mit tehetnek a katonai és hagyományörző szervezetek!? A válasz kézenfekvő és egyszerű. Azokat az értékeket, amiket mi természetesnek veszünk a vitézséget és a nemzethűséget hirdessük még szélesebb körben. Példát mutatunk hazaszeretetből és készen állunk,

hogy bármikor megvédjük az európai értékeket. Óriási a lemaradás. Mert a több évtizede virágzó liberalizmus puhánnyá és védtelenné tette Európa országait. De hiszem, hogy e nehéz időkben és nagy szükségben Európa népei felébrednek édes álmukból. Hiszem, hogy a nemzetek félreállítják saját korrupt vagy tehetségtelen vezetőiket. Olyan idők jönnek, amikor a keményszívű, vasöklű katonák szerepe felértékelődik. S nekünk ott kell lennünk mindenhol egységet és példát mutatva. Úgy hiszem, mi katonák leszünk az elsők Európában, akik kicsinyes politikai érveket félre téve egységbe tömörülnek. Jó példát mutatva ezzel a civilek számára. Sötét a jövő. De hívó emberként azt mondom: aki hisz Istenben az megdicsőül. Hiszem, hogy Isten velünk és Európa kiállja ezt a csapást is. Külön öröm számomra, hogy ezekben a nehéz időkben új vitézeket avathatunk. Remélem, hogy az itt hallott gondolatokat hazaviszik és elmondják a német bajtársaknak! Büszke vagyok Önökre, hogy a magyar alapítású katonai rend, a Vitézi Rend tagjai kívánnak lenni. Vitéznek lenni nem csak kiváltság - de annál inkább szent szolgálat. Szolgálat, amelynek során öseinkhez méltón védjük ősi értékeink. Legyenek büszkék arra, hogy egy kiváltságos rend tagjai. Mutassanak példát mindenkinek hazaszeretetből. S látni fogják, hogy rengeteg követőjük lesz. Mert az emberi szívekben ott lakozik a hazaszeretet szunnyadó tüze. Az Önök feladata, hogy ez a tűz úgy lángoljon, mint még soha! Ehhez a nemes munkához kérem Isten áldását.

Isten áldja a Vitézi Rendet!

Isten óvja Európát!

Vitézavatás volt Bibarcfalván

Nagy várakozás előzte meg az érkezésünk és őszinte szívélyes fogadtatásban volt részünk 2015. augusztus 19-én Bibarcfalván.

Az ezt követő napokban megtapasztalhattuk a székelek vendégszeretetét.

A Vitézi Rend avatásra váró várományosa egy juhot ajándékozott az Erdővidéki vitézeknek. Vitéz Veress Vilmos nemzeti úr és kedves családja igazi erdélyi ételt készített, amit jó hangulatban fogyasztott el az asztaltársaság. Az eseménynek helyt adó házigazda vitéz Ilkei Albert nemzeti úr olyan kirándulásra vitt minket ahol meggyőződhattunk róla, hogy a medve itt székelyföldön a mindennapok része.

Nagyon jóleső érzés volt, hogy alig győztünk eleget tenni a meghívásoknak. Vitéz Veress Vilmos és családja őszinte barátsággal mesélt az itt élő emberekről. S mi egy idő után már úgy éreztük, hogy rég elveszett múltunk kaphattuk itt vissza.

Igazán felemelő érzés volt olyan lelkészekkel találkozni, mint Székely Lajos és vitéz Krizbai Imre lelkész urak. Az ő magyarságuk mindenki számára iránymutató lehet.

Vitézavatásra Bibarcfalván került sor egy a XIII.században épült ősi magyar templomban. Nagy megtisztelte-

tés volt számomra, hogy ezek között az ősi falak között szólhattam a vitézekhez és a gyülekezet tagjaihoz. Ünnepi beszédemben volt alkalmam rávilágítani arra, hogy augusztus 23-án mindenki mást ünnepel. Ezen a napon a románok a szégyenteljes árulásukat ünneplik – minek jutalmaként visszacsatolták hozzájuk Észak-Erdélyt. Mi magyarok pedig azt ünnepeljük, hogy minden árulás ellenére megmaradtunk és itt Bibarcfalván ország világ előtt megmutatva magunkat vitézeket avathatunk. Azt is ünnepelve, hogy a magyar katonahúség minden más nemzet számára példaértékű.

A Vitézi Rend 13 fővel erősödött, akikre embert próbáló nehéz feladatok várnak majd ezen a gyönyörű ősi földön.

A ceremónia tökéletes lebonyolításáért külön köszönet jár vitéz Molnár József központi hadnagy úrnak és vitéz Kelemen Tibor háromszéki székkapitány úrnak.

Avatásunk befejeztével koszorút helyeztünk el a templom előtti kopjafánál.

Ezt követően a nagybacsoni étteremben egy vidám díszbédén vettünk részt.

A nap zárásaként vitéz Kiss Zsolt Pest megyei hadnagy úr meghívására Erdőfülére látogattunk egy székely családdhoz. Ahol székely fiatalok énekkel és tánccal fogadtak minket.

Itt tartózkodásunk alatt nagyon szép emlékekkel lettünk gazdagabbak. Végezetül ismételen köszönöm a háromszéki vitézek baráti fogadtatását. Külön köszönöm a Molnár, Ilkei és Veress családoknak az értünk történt fáradozásait.

Isten óvja Erdélyt!
Isten áldja a székelyeket!

vitéz Molnár-Gazsó János főkapitány

A főkapitány ünnepi beszéde :

Nemzetes magyar gyülekezet! Tisztelt nemzetes hölgyek, nemzetes urak! Békesség Istennek! Dicsértessék az Úr, Jézus Krisztus!

Azért gyűltünk ma össze ezen az ősi magyar földön, itt Erdélyben – Székelyföldön, hogy együtt köszöntsük azokat, akik ma a Vitézi Rend soraiba lépnek. Szeretett Rendünk legnagyobb ünnepe a vitézavatás. Ez a nemes és tiszta magyar katona hagyomány hivatott arra, hogy a Vitézi Rend folytonosságát fenntartsa az idők végezetéig.

A vitézi gondolat megvalósítása a 95 éve alapított Vitézi Rendben öltött testet. A magyar nemzet a legválságosabb időszakában nyúlt vissza ehhez a gondolathoz. Akkor, amikor már minden veszni látszott, akkor, amikor már szinte mindenki úgy hitte megszűnik a magyar államiság. A vitézi gondolat kettő ősi erényt: a vitézséget és a nemzethűséget emeli piederstálra.

A Vitézi Rend az ezeréves múltból merített és merít ma is erőt a jövő építéséhez. A Rend tagjának lenni nemcsak dicsőség, de szent hivatás és szolgálat is. Mi vitézek nem szűnünk meg hinni Magyarország feltámadásában. Számunkra a magyar nemzet oszthatatlan. A Vitézi Rend a nemzeti öntudat szunnyadó tüzeit lobbantja lánggra. Nézetem szerint a Rend felbecsülhetetlen értékű, sőt történelmi hivatású intézménye Magyarországnak. És amikor Magyarországról beszélek, akkor arról a hazáról beszélek, amelynek itt mindannyian tagjai vagyunk. Mert hiszem, hogy Magyarországot semmilyen földi ítélet nem tépheti darabokra. Amit Isten a magyaroknak adott azt földi hatalom el nem veheti tőlünk. Nincs ma olyan magyar ember kinek ősei ne ontották volna vérüket szeretet hazánkért. S a vér kötelez! Szent kötelességünk óvni és megőrizni ezt a földet a magyaroknak. Mert az nem lehet, hogy annyi drága magyar vér hiába áztatta ezt a földet! Az Úr ezt a Kárpátoktól ölelt földi paradicsomot adta szeretett népének – a magyaroknak. Itt ezen a földön mi magyarok vagyunk itthon. Akkor is, ha az általunk soha el nem vesztett I. világháború után a magukat győztesnek tartó hatalmak Magyarországot mérhetetlen módon megcsonkították. S annak területének kétharmadát koncent oda vetették a régóta körülöttünk ólálkodó, gyűlölködő népeknek. De hiába a határ, a tiltás! A magyar nemzet egy és oszthatatlan.

Tisztelt rendtársaim! Kedves vendégeink!

Én hiszem, hogy lesz még magyar feltámadás! Én hiszem, hogy semmi sem örök. Így a gyalázatos Trianonban ránk erőszakolt határok sem. Hinni kell Istenben! Mert ne feledjétek mi az Úr szeretett népe vagyunk. Isten úgy teszi próbára a magyar nemzetet, mint Jézussal tette. S aki hisz Ő benne az megdicsőül. Ne legyetek kishitűek! Történelmünk bővelkedik a tragédiákban. S mi még is megmaradtunk. Hogyan lenne ez lehetséges, ha Isten nem lenne a magyarokkal!? Isten azokat teszi próbára, akiket szeret és minket, magyarokat nagyon szeret.

Idén van 70 éve, hogy véget ért a II. világháború. S ezzel, ha lehet még a háborúnál is rosszabb – istentagadó korszak vette kezdetét. Visszaállították az I. világháború után megszábtott határokat. Teret engedtek az ősi földünket megszálló népek haragjának. S mintha ez sem lenne elég sokat szenvedett népünknek – ránk akarták erőltetni a kommunizmust. Azt a kommunizmust, ami a világon 100 milliónál is több halottat követelt. Ez a háború utáni korszak károsabb volt a magyar nemzetre nézve, mint az óriási háborús veszteségeink. Ebben az időszakban ültettek el a magyar szívekben olyan gondolatokat, amelyek a mai napig kihatással vannak életünkre. Nem tudom miért volt olyan sikeres ez a szovjetek és kommunisták által kitervelt és végrehajtott cselekedet. De tény, hogy az elkésredett magyar szívekbe sok helyen méregként ivódott be ez a tőlünk távol álló ideológia. S ez a fajta istentagadó világnézet sorsszerűen magával hozta a megosztottságot és ennek több fajtáját. Emlékszem gyermekkoromban olyan jól működött ez a gépezet, hogy csak otthon hallhattam arról, hogy csonka határainkon kívül is magyarok élnek. Akkor még nem tudtam, hogy Magyarország a világon egyedülálló módon önmagával van körbevéve. S amikor kicsit nagyobb gyermekként tudatosult bennem, hogy határainkon túl is élnek magyarok – olyasmit érezhettem, mint amikor Julianus barát hírül hozta, hogy keleten még élnek magyarok, akik testvéreink. Ez az érzés azóta is meg van bennem. S hálát adok az Istennek, amiért kettő világháború és azt követő magyarellenes évtizedekben is megtartott minket. Hiába ármánykodtak nagy hatalmak és őket kiszolgáló diktátorok. A magyar nemzet összetartozását szétverni nem lehet. Noha máig nem szűntek meg ezen fáradozni. Úgy hiszem Istenbe vetett hittel és egy közös szent akarattal úrrá tudunk lenni minden ármánykodáson.

Lehet, hogy Önök most azt gondolják, a Rend főkapitánya álmodozik. De arra kérem, Önöket legyen olyan a hitük, mint a gyerekeknek, akiknek semmi sem lehetetlen. Ki gondolta volna pár évtizede, hogy Trianonról megemlékezhetünk!? Ki gondolta volna, hogy a Nyugaton működő Vitézi Rend egyszer majd hazatérhet!? És ma már több évtizede az alapítónk vitéz nagybányai Horthy Mik-

lós végakarátának megfelelően itthon, Magyarországon működik a Vitézi Rend. S ha őseink letekintenek ránk, akkor méltán lehetnek büszkéek Önökre, akik a trianoni határokon túl is a Rend tagjai. S mint már említettem ez nem csak dicsőség és szép külsőség! Szent kötelességünk egy és ugyanaz – Magyarország feltámadásában bízva kell szolgálnunk a magyar nemzetet. A nemzet minden határon átível és összefogja a magyar népet.

Tisztelt magyar honfitársaim!

Nem tudhatjuk, hogy a jövő mit tartogat számunkra. De hiszem, hogy az a gyalázat mit ránk mértek nem lesz örök. Amikor Trianonról megemlékezünk, én magam mindig hozzáteszem – ezt a minden magyar számára fájó sebet be kell gyógyítani. Tessék végig gondolni, hogy az elmúlt évtizedekben milyen sok körülöttünk lévő határ változott meg. Ma már újra ki mondhatjuk – egy határ sem sérthetetlen. Ugyanakkor azzal is tisztában vagyok, hogy ezt a nemes és szép küldetést csak akkor tudjuk véghezvinni, ha nem lesz a magyar a magyarnak farkasa. Ha végre belátjuk hibáinkat és azokon felül emelkedve kezet tudunk egymásnak nyújtani. Mert a magyarnak – magyar a legnagyobb ellensége!

Kedves ünneplő rendtársaim, magyarok!

Nem vagyunk olyan mérhetetlenül sokan, hogy a megosztottságnak, a kivagyiságnak teret engedhessünk. Számomra egyformán kedves az erdélyi, a délvidéki, a felvidéki és a kárpátaljai magyar. Nem szül jó vért, ha versengeni kezd egy nép önmagával. Mert azok, akik máig a vesztünk akarják, itt élnek közöttünk. S nem szűntek meg azon munkálkodni, hogy éket verjenek a magyar nép közé. Ne azt nézzétek a másik miben más, hanem azt, hogy miben vagytok hasonlók. Az ostoba góg és a kivagyiság a megosztottság mérgét táplálja. S mire észrevesszük már késő. Nemzetünk igazi tragédiája, hogy

történelme során oly sokszor teret engedett a megosztottságnak. S így a rajtunk élősködő népek prédájává váltunk békés mindennapjainkban is.

Nekünk, vitézeknek jó példát kell mutatnunk. Ezért én arra kérek minden vitézt a világ minden táján, hogy békéljenek meg egymással! Ne legyenek olyanok, mint a bibliában Jézus tanítványai, akik arra vártak ki lesz az közülük ki megmossa a többiek lábait. Nem csak a Vitézi Rend, de a nemzet is ezt kívánja.

Vitézek és avatandók!

Semmi sem véletlen. Az sem véletlen, hogy pont ma augusztus 23-án avatunk új vitézeket Erdélyben. Mindenki mást ünnepel ezen a napon. A románok a szégyenteljes háborús átállásukat ünneplik minek jutalmaként visszakapták Észak-Erdélyt. És mit ünnepelünk mi magyarok, vitézek!? Mi azt ünnepeljük, hogy a magyar katona-hűség, példaértékű a világon. Azt ünnepeljük, hogy minden árulás és ármány ellenére nem veszünk el. Azt ünnepeljük, hogy a szégyenteljes árulás sem volt elég ahhoz, hogy megszűnjön a magyarság létezni. S aki ezt nem így látja az kicsinyhitű, balga ember kinek szívet vasmarokkal szorítja a Trianon óta belé oltott keserűség. Nekünk magyar vitézeknek nincs miért

szégyenkezni, amikor az oláh árulás napján avatunk. Mert az a tény, hogy itt Bibarcfalván avatunk ország-világ előtt hirdeti – mi magyarok soha meg nem törünk. El lehet minket árulni, meg lehet minket osztani. De hiszem, hogy egy napon egy közös erős akarattal felülkerekedünk minden ármánykodáson. S a magyar újra gazdája lesz az Isten által rábízott földnek.

Erdélyi magyar testvéreim, székelyek!

Veszedelemes korszakban élünk, olyanban mint még soha. Mint már olyan sokszor nagyhatalmak feszülnek egymásnak a fejünk felett. S ha ez nem lenne elég a még

magát valójában fel nem fedő ellenség már ránk szabadította fekete, rabló hordáit. Lehet erre azt mondani, nem a mi problémánk, messze vannak. De ez nem igaz. Nincsenek messze! Olyanok, mint a középkori oszmán birodalom, már a szomszédban vannak. Pár óra autóval és itt a csodálatos erdélyi tájakon találhatjuk szembe magunkat ezekkel a pogányokkal. Európa nyugati tájain tömegével erőszakolják meg a nőket, gyilkolják a védteleneket. Nézzetek szeretteitekre, gyermekeitekre és tegyetek fel magatoknak a kérdést!! Ezt akarjátok ti is elszenvedni!? Hiszem, hogy nem. Olyan események zajlanak körülöttnünk, amiről nem tudunk nem tudomást venni. Jómagam már 1989-ben arról tanultam a tisztképző iskolán, hogy népvándorlás lesz. S amit akkor tanultam az ma már véres valóság. Olyan emberáradat tart felénk, amit nehéz lesz megtartani. A mongol és oszmán hadaktól veszélyesebb és sokkalta nagyobb tömeg tart Európába és igen - Magyarországra is! Ilyen történelmi helyzetben csak akkor van esélyünk a megmaradásra, ha soha nem látott egy-

ségbe kovácsolódunk. Itt már nem a trianoni határ a tét, hanem a pusztta megmaradásunk. De minden rossz és veszély ellenére szentül hiszem, hogy véget ér a magyarok megosztottsága és megmaradunk ebben a honfoglaló világban is. Nekünk, akik egy katonai rend tagjai vagyunk, minden téren példát kell mutatnunk, a félelem legkisebb jele nélkül. Ma

olyan időket élünk, hogy bármikor kiderülhet, méltóak vagyunk e vitéz felmenőinkhez!? Éppen ezért büszke vagyok arra, hogy a Vitézi Rend évről évre tovább erősödik. Ma már a Rend olyan nehéz feladatokat tudhat magáénak, mint a katasztrófavédelem, a karitatív tevékenység, az ismeretterjesztő-oktató tevékenység, a kegyeleti és hagyományörző tevékenység. Jó látni, hogy ki-ki a saját maga által vállalt feladatoknál milyen vitézül áll helyt. Tudatában vagyok annak, hogy mindenhol mások a lehetőségek. Töletek erdélyi vitézek azt kérem, hogy legyetek a magyar közösségek szíve, motorja. Munkáttal, életetekkel mutassatok példát és gyújtsatok remény tüzeket a sokat szenvedett magyar szívekbe. Ne feledjétek!! Nem tudhat-

juk, mit hoz a jövő! De abban biztos vagyok, ha hiszünk Istenben és közös az akarat, akkor nincs mitől félnünk. Vitézi munkánk gyümölcse lassan beérik. A világon egyre több helyen ismerik meg a Vitézi Rendet és általunk magyar nemzetünk. Tegyetek meg mindent azért, hogy szeretett rendünket tisztelet és szeretet övezze. Hiszem, hogy erdélyi megmaradásunk zászlóvivője lehet a Vitézi Rend. Nekünk adta Isten ezt a földet. Hát éljünk úgy, hogy bármikor legyünk készek azt visszavenni és megtartani. Tegyetek eleget Isten ősi parancsának - sokasodjatok! Mert Trianonra és a legújabb kori népvándorlásra csak ezzel válaszolhatunk. Velünk az Úr több csodát tett, mint bármelyik más néppel. Látják ezt azok is, akik több évszázada az elveszejtésünkön fáradoznak. Abban ne reménykedjétek, hogy ők feladják. Hát mi sem adjuk fel! Hiszem, hogy minden rossz és baj ellenére Szent István országa újra egy és oszthatatlan lesz. Nekünk csak önmagunkat kell legyőznünk. A belénk plántált kishitűséget, a belénk oltott keserűséget és megosztottságot.

Kedves Avatandók!

Azokra, akiknek ma a pallós majd a vállát érinti fokozottan nagy feladatok várnak. Ti lesztek azok, akik új lendületet visztek a nehézségekben megfáradt lelkekbe. Az avatandók biztosítják Rendünk folytonosságát az idők végezetéig. Ezért én mindig bizakodva tekintek új rendtársainkra. Arra kérem, az Istent adjon Nektek jó egészséget és erőt vitézi életetekhez! Legyetek hűséges tagjai a Vitézi Rendnek! Szolgáljátok a Nemzetet alázattal és kitartással!

Gondolataimat a magyar hiszekeggel zárom:

Hiszek egy Istenben,
Hiszek egy hazában,
Hiszek egy isteni, örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában!
Isten óvja Magyarországot!
Isten áldja a Vitézi Rendet!

Vitézavatás Erdélyben

A Vitézi Rend erdélyi törzse vasárnap az illyefalvi református vártemplomban tíz új tagot fogadott sorai közé. Az ünnepélyes eskütételre és avatásra az istentiszteletet követően került sor v. Molnár Gazsó János dandártábornok, a Vitézi Rend elnök főkapitánya, valamint az Erdélyből, Magyarországról és Kárpátaljáról összesereglett rendtársak, a gyülekezet lelkészének és tagjainak jelenlétében.

Az istentisztelet végeztével v. dr. Székely Zsolt erdélyi törzskapitány emelkedett szóra. A vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó által ezelőtt 95 évvel létrehívott Vitézi Rend célja, hogy tagjai családjukkal együtt szilárd keresztény erkölcsű, békében bölcs és dolgos, háborúban erős, hazájához mindenkor és minden körülmények között hű, nemzetfenntartó, a magyar társadalmat erősítő

szervezetet képezzenek – mondta többek között a törzskapitány, majd előléptetésben és kitüntetésben részesítette az arra érdemeseket.

Vitéznek lenni nem csak dicsőség, hanem szent hivatás is, hívta fel a jelenlévők figyelmét a főkapitány ünnepi beszédében, az eskü letétele után pedig az előtte zsámolyon térdeplő jelöltek vállát a pallossal megérintve, vitézzé avatta őket (köztük a sepsiszentgyörgyi Fazakas Magdolnát, Bálint Attilát, a málnásfűrdoi Sala Zsoltot és a kisborosnyói Székely Róbert Imrét). A végig emelkedett hangulatú rendezvény himnuszaink eléneklésével ért véget.

Bedő Zoltán
forrás: Székely Hírmondó

Karitatív részleg

v.lg. Kürtössy Ottó
parancsnok

A Vitézi Rend az elmúlt években egyre gyarapodó tetteivel, tevékenységeivel hívja fel magára a figyelmet, és teszi a dolgát a vitézi eszme figyelembevételével. Csoportjai tevékenysége külön-külön is meghatározó szerepet jelentenek a Rend életében.

A hagyományörző csoport, a kegyeleti és hadisír gondozó csoport és a katasztrófavédel-

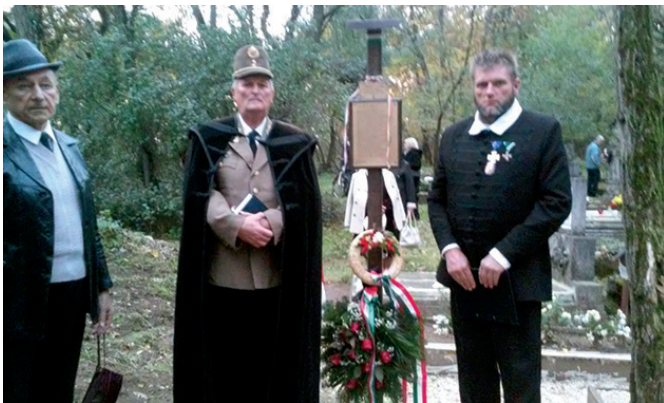
mi század megalakulása után ez év januárjában főkapitány úr létrehozta a karitatív részleget melynek élére, lovag vitéz Kürtössy Ottó hdgy.-t nevezte ki parancsnoknak.

A részleg létrehozására azért volt szükség, mert az elmúlt években a karitatív tevékenység is a Rend életében nagy jelentőséggel bírt és a feladatok koordinálását, szer-

vezését, átláthatóságát főkapitány úr biztosítani szeretne volna. A karitatív részleg az év elején a tevékenységét a rászoruló idős embereknek történő tűzifaosztással kezdte meg, melyet szeretnék az elkövetkező télen is folytatni. A Vitézi Rend németországi törzse jóvoltából egy kamion orvosi felszereléseket és kórházi kiegészítő berendezéseket, eszközöket kapott melyet az ország különböző helyein lévő szakintézmények nagy örömmel fogadtak. Az adományokat számos helyre el tudtuk juttatni, a teljesség igénye nélkül a berendezések Ercsibe, Veresegyházára, Gödre, Vácra, Budapestre, Hejőbábara kerültek. Az ukrán események miatt, nagy összefogás következményként a kárpátaljai magyaroknak 2 tonna tartós élelmiszer és nagy mennyiségű ruhaadomány került átadásra. A karitatív részleg nagy örömmel veszi az adakozó emberek felajánlásait, adományait.

Kérem a törzskapitány urakat és minden kedves rendtársunkat, hogy segítsék a karitatív részleg munkáját és a részleg parancsnokát.

Vitézi rend hadisír és háborús emlékhelyek gondozása

Szervezetünk ez évi munkaprogramja, az ismerkedés, barátkozás, egymás munkáinak megismerésével telt el.

Az internetes oldalunk létrehozásával, úgy érzem egy eddigi úrt sikerült betapasztanunk, hiszen partnereink elérnek minket, segítséget kérhetnek, illetve saját munkájukat bemutatgatják. Vöröskereszttel és a HM adatbázisaival kötött megállapodás értelmében kereső szolgálatot is üzemeltetünk. Orosz követség hadisír kutatóival is kapcsolatot építettünk ki, így akár kinti keresés elindítását is kezdeményezhetjük. Nagy eredménynek tartom a határon kívül lévő barátainkkal kialakított munkafolya-

matokat, melyek kapcsán már Erdélyben és Kárpátalján is vannak segítők, ill. kidolgozás alatt van egy marosvásárhelyi kapcsolattartó fiókunk létrehozása is. Idén közös munkával a Rákóczi Szövetséggel hadisír felújításunk volt Oroszlányban. Természetesen a renden belül más szervezetek munkái is hozzájárulnak a VR átfogó hadisír munkáihoz. A jövőben hatékonyabb kapcsolattartást, és lehetőségek szerint több közös munkát tudnánk elképzelni baráti szervezeteinkkel együttműködve.

v. Békássy Imre

Budapest mentőszervezet nemzeti minősítő gyakorlat

A Fővárosi Katasztrófavédelem által létrehívott és megalapított, Hunor Országos Önkéntes civilszervezeteket összefogó mentőszervezet részegysége, a Budapest Mentőszervezet a tagtoborzás civil mentő szervezetek felé irányult. 2015. májusban a Hunor mentőszervezet részeként ünnepélyesen megalakult egy ceremónikus eskütétellel és a csapatzászló avatásával, a Budapest Mentőszervezet, melynek soraiba felvételt nyert a Vitézi Rend katasztrófaszázada.

A Budapest Mentőszervezet /a továbbiakban - BMSZ/ 2015. november 7-8.-ára hirdette meg a BMSZ-be jelentkező tagszervezetek részvételével a Mentőszervezet nemzeti minősítő gyakorlatát, ahol a BMSZ és egyben a tagszervezetek nemzeti minősítése volt a cél. A minősítő gyakorlatra jelezte a Vitézi Rend a részvételi szándékát.

2015. november 6-a reggelén riasztás érkezett a katasztrófaszázad parancsnokságára, v. Grosch Attila parancsnok részére. A riasztásban a következő üzenet szerepelt:

„Budapesten a IX. kerület Csont utcánál az árvíz átszakította a gát egy részét, ahol a Fővárosi Katasztrófavédelem az önkéntes mentőegységek segítségére számít. Kérem, a Vitézi Rend katasztrófaszázadát, amennyiben segíteni tud a mozgósítható erőit vezényelje a megadott területre, IX. kerület Csont u. 1. számnál található raktár-bázishoz, 2015. november 7. reggel 07.00h-tól a helyzet megoldásáig. A feladat megoldása előzetes tervek, számítások alapján 36h alatt elhárítható.”

A Katasztrófavédelem az országosan kialakult árvízi területen végzett munkálatok miatt erre a területre egy önállóan tevékenykedő önkéntes mentőcsapatra támaszkodva szeretné megoldani a kialakult helyzetet. V. Grosch Attila parancsnok úr a helyetteseinek elküldte a mozgósí-

tási riasztást, kérve az azonnali visszajelzést a rajparancsnokoktól a mozgósítható állomány létszámára vonatkozóan, egyben kérte a mozgósítás elrendelését.

2015. november 6-a délután 16.00h-kor a Fővárosi Katasztrófavédelem épületében, a BMSZ vezetősége azonnali értekezletre hívta össze a riasztásra reagáló, önkéntes szervezetek parancsnokait. Az értekezletet követően megalakította a központi törzset, kijelölve és pontosan meghatározva a konkrét feladatokat. A központi törzsbe a Vitézi Rend katasztrófaszázada v. László Gábor Bp.-i hadnagyot delegálta, a hadnagy a katasztrófaszázad pesti rajparancsnoka és a törzs Biztonsági tiszti feladatot kapta képzése alapján. V. Grosch Attila parancsnok úr a résztvevő századtagok vezetését v. Balogh László Pest megyei hadnagyra bízta.

Nemzeti minősítő gyakorlat

2015. November 07-e reggel 06.00h-kor a vitézi katasztrófaszázad parancsnoka és a katasztrófavédelmi század tagjai időben megérkeztek a kijelölt gyülekezési pontra. A Vitézi Rend katasztrófa védelmi százada 30 fővel vett részt az árvízvédelmi feladatokban. Első feladatok közé tartozott a törzs felállítása az egységek megérkezéséig, melyet 07.00-ra kért a BMSZ vezetése, és a működtetés megszervezése volt. Kis csúszással működőképes állapotba került a BMSZ törzse és megkezdte a feladatok kiosztását. A művelési területre érkező mentőegységek, a belépésre jogosító megkülönböztető kártyáikat vehették át elsőként a regisztrálást követően. A segítő mentőegységek reggeli étkeztetése után, a feladat meghatározásuk szerint sorakoztak fel a tábor kijelölt részén.

Ünnepélyes megnyitó beszédek következtek 09.00h-kor, a katasztrófa és polgári védelem Dr. Tóth Ferenc tű. dandártábornok úr, illetve a katasztrófavédelem Varga Ferenc tű. tábornok úr részéről, ezt követően a BMSZ elnöke Bakai Kristóf megnyitotta a nemzeti minősítő gyakorlatot, nevesítve a gyakorlaton teljesítésre váró hét komponensét,

- Árvíz és vízi mentés komponens
- Vezetés, Irányítás és logisztika
- Alpin technikai mentés komponens
- Búvármentés komponens
- Felderítő kutyás mentés komponens
- Városi kutató- mentőegység (USAR)

Illetve azt is elmondta, hogy a minősítő bizottság 550 pontos rendszer szerint értékeli a komponenseket.

A szervezeti egységek a komponenseiknek megfelelően 09.45h-kor felvették a BMSZ által biztosított felszereléseiket, ezek után az előzetesen felmért kárterületen végzendő feladatok sürgőssége alapján a BMSZ törzs által meghatározott sorrendben 10.00h-kor kivonultak az egyes komponensek. Legelsőként az árvízi mentő komponens közel 100 fővel kezdte meg a feladatát, a gát helyreállítási munkálataival. A komponens vezetője a jól átgondolt feladat végrehajtási terv alapján az árvízi területre a komponens felével vonult fel, a másik felét pihentette, kétóránkénti cserével. A parancsnokság BMSZ törzs, lassan teljes uralma alá parancsolta a kialakult katasztrófahelyzetet. A pontos szervezés és tervezésnek köszönhetően sikeresen folyt a mentésben résztvevők étkeztetése, pihentetése il-

rancsnoki törzs 10.00h-kor a teljes mentésben résztvevő mintegy 400 fős teljesítő állományt az árvízi mentési területre összpontosította, az előző nap előforduló utórengek miatt bekövetkező időkiesés miatt. A törzs taktikája helyesnek bizonyult, hiszen az állomány mintegy kettő óra leforgása alatt a teljes gát helyreállítási munkálatával végzett

Az összehangolt és tervszerű végrehajtás futótűzként terjedt a pontosan elküldött helyzetjelentéseknek és a területen tevékenykedő újságíróknak köszönhetően, ezért 10.00h után a helyszínen megjelent a katasztrófavédelem szakmai vezetése, a média szakemberei, TV társaságok, riporterek, kíváncsi szemeiket a mentőegységek precíz munkájára koncentrálnak.

11.50h -ra a katasztrófával sújtott terület teljes uralma a

mentőegységek kezében volt, befejezték a kármentesítési feladataikat, ezért 12.00- kor a parancsnoki törzs levelezte a mentő csapatokat a területről és megkezdte a feladatok kiértékelését. A kiértékelést azonnal továbbította a katasztrófavédelem vezetése felé.

A feladat befejezése után ünnepélyes keretek között elismerő beszédek valamint minősítő bizottság értékelésével záródott. A gyakorlatot a

letve kis csúszásokkal az egyéb menet közben felmerülő igényeik kielégítése.

Az első napot (2015. november 07.) a tervek szerint sikeresen teljesítették a gyakorlaton résztvevő katasztrófa-helyzetet kezelő mentőegységek. Az éjszaka tekintetében a pihentetés kapta a legnagyobb szerepet, a terület folyamatos őrzésén kívül. A terület őrzésével a gyakorlaton és a minősítésben résztvevő Polgárőrség vett részt.

A nap végén a Vitézi Rend teljesítményét a Katasztrófavédelem több vezetője is elismerően kimagaslónak ítélte, és ezen meggyőződésének hangot adva telefonon v. Grosch Attila parancsnok úrnak külön köszönetét fejezte ki.

A gyakorlat második napja

2015. november 8.

Az előző nap elvégzett feladatokhoz mérten a helyszínen 07.00-ra érkeztek a gyakorlaton résztvevő csapatok. A pa-

minősítő bizottság a Budapest Mentőszervezet - nemzeti minősítést igazoló dokumentumának átadásával fejezte be.

A 2015 nyarán bekövetkezett viharkárokból kimagasló munkát végző önkéntesek elismerésével folytatódott az ünnepélyes záró ceremónia.

A Budapest Mentőszervezet elnöke Bakai Kristóf elismerően szólt a mentőegység teljesen összehangolt munkájáról, köszönetét fejezte ki a kimagasló munkavégzéssel kapcsolatosan. Megköszönte a parancsnoki törzs összehangolt, átgondolt feladatellátását. Gyakorlat tekintetében pozitívan értékelte a Budapest Mentőegységet, hangsúlyozta, hogy büszkeséggel tölti el, hogy országos tekintetben a legnagyobb mozgósítható mentőegységet sikerült vezetnie. A jövőbeni összehangolt precíz munkavégzés reményében továbbra is együtt kíván dolgozni a megjelent egységekkel.

Budapest, 2015. november 08.

v. László Gábor

Együttműködés Csongrád megyében

A Vitézi Rend katasztrófavédelmi századának Csongrád megyei parancsnoksága v. Lackó Mihály vezetésével együttműködést kötött a Csongrád megyei Katasztrófavédelmi Igazgatósággal. Ezzel elkezdődhet a megyében a század fejlesztése.

Munkájukhoz kitartást sok sikert kívánok!
v. Grosch Attila Vitézi Rend katasztrófavédelmi század parancsnoka

Létrejött a megállapodás

Létrejött a Budapesti Katasztrófavédelmi Igazgatóság és a Vitézi Rend közötti megállapodás.

Ennek keretében katasztrófavédelmi feladatokat végezhet.

A megállapodás jogokat és köteleességeket is tartalmaz.

Országosan a katasztrófavédelmi század megyei parancsnokai megyei szinten kötik meg az együttműködéseket.

EGYÜTTMŰKÖDÉSI MEGÁLLAPODÁS

CSONGRÁD MEGYEI KATASZTRÓFAVÉDELMI
IGAZGATÓSÁG

ÉS A

VITÉZI REND

KÖZÖTT

Szeged, 2015. szeptember 29.

Csongrád Megyei Katasztrófavédelmi
Igazgatóság képviselője

Vitézi Rend
képviselője

EGYÜTTMŰKÖDÉSI MEGÁLLAPODÁS

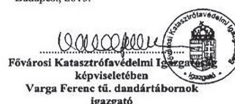
Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóság

és

Vitézi Rend
(Dél-budai Mentőcsoporthoz tartozó)

között

Budapest, 2015.

Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóság
képviselője
Varga Ferenc tű. dandártábornok
igazgató

Vitézi Rend
képviselője
Gazsó János
országos elnök

Hagyományörző törzskapitányság beszámolója

A törzskapitányság egész éve mozgalmasan telt, számos rendezvényen vettünk részt, mind állami és önkormányzati, mind a Rend megemlékezésein. Doni áttörési rendezvénnyel kezdtük az évet, majd Vitézi és Széchenyi bálon fogadtuk a vendégeket, ezt követően március 15-i rendezvények alkalmából vidéken, ugyanúgy Pesten is részt vettünk megemlékezéseken. Májusban a Bajor Katonai Szövetség vendégei voltunk a Renddel együtt.

Észak-Németországban könnyű lovassági találkozón számos ország képviselői vettek részt ezen rendezvényen, Magyarországot a Soproni Huszáregyesület és v. Kiss László törzskapitány mint meghívott vendég képviselte. Ezt követően Siklóson részt vettünk a Tenkes lovas hadjáraton, majd megnyitottuk a Huszárság 500 éve ki-

állítását a várban, ami 1 hónapig volt megtekinthető. Ez év júliusában sárvári várban az elkészült állandó huszár kisállításon adtunk díszőrséget. Ez év augusztusában a nagyharsányi csata évfordulóján rendezett hadijátékon, megemlékezésen vettünk részt. Rendhagyó alkalommal részt vettünk mindkettő vitézavatáson amit a Rend szervezett. Tökölön került megrendezésre a Mikecz Kálmán Huszárbandérium 10 éves jubileumi rendezvénye, ahol 1 hetes huszárkiállítással tisztelegtünk őseink előtt, amit a környékbeli települések tanulói látogattak nagy számmal, előadásokat tartottunk hagyományok ápolásáról és a vitézi Rend történetéről. 56-os megemlékezések során mint a Corvin közben és Tökölön egyaránt részt vettünk.

November 21.-én a Katolikus Gimnáziumban 1 hetes huszár kiállítással próbáljuk a gyerekeket megismertetni és közelebb hozni a huszár, honvéd és a vitézi élet hagyományainak ápolásával, a megrendezett Hadik Bálon huszár tiszteletadással fogadjuk a vendégeket. Felhívjuk a rendtársak figyelmét a vitézi rendben az aktív munkára, mert sajnos sokszor tapasztaljuk a rendezvényeken való megfelelő részvételt, keresni kell a lakóhelyünkön, iskolánkban bemutatkozás, és előadások lehetőségét, hogy minél jobban megismertessük az utánuk jövő nemzedékkel kormányzóúr örökségét. Várunk sorainkba minden olyan rendtársunkat akik szívesen foglalkozna katonai hagyományörzéssel. Tisztelettel:

v. Kiss László törzskapitány

Huszárság 500 éve és a Vitézi Rend

Örömmel tettem eleget vitéz Csizik Mihály huszár kapitány felkérésének, amikor elfogadtam a meghívását Siklóstra.

Siklós városa méltán büszke a nagy történelmi hagyományokkal bíró siklósi várra. Talán nincs is olyan magyar ember, aki ne hallott volna a Tenkes kapitányáról, aki a

nap végén, bajtársi esten vettünk részt a „Tenkes hadjárat” részvevőivel.

Tisztelet és köszönet a hadjárat megszervezőinek és a kiállítás létrehozóinak.

A hagyományörzés legnemesebb feladata a hiteles történelmi ismeretek terjesztése és a fiatalság hazaszeretetre való nevelése.

vitéz Molnár Gazsó János elnök főkapitány ünnepi beszéde a kiállítás megnyitása előtt.

siklósi várban tanította mőresre a labancokat. Nagyon szép történet, ami felidézi a kuruc világ szépségeit. Magyar történelmünk során a Rákóczi szabadságharc tartott legtovább. Jelentős külföldi segítség nélkül is eredményesen harcolt a kuruc sereg, minek nagy részét a könnyűlovasság huszárság alkotta. Seregeink büszkesége a huszárság volt, akik bátorságukkal kitűntek a katonák közül. Nem véletlen, hogy a Vitézi Rend soraiba is sok huszár nyert felvételt. Dicső múltunknak állít emléket a „Tenkes hadjárat” amit rendtársunk vitéz Csizik Mihály az idei évben már tizenhatodik alkalommal szervezett meg. Szívmelengető látvány, amikor a hagyományörzés ilyen szép formáját látjuk. Ehhez a nagyszerű hadjáratához csatlakozott a Vitézi Rend hagyományörző törzskapitánysága vitéz Kiss László törzskapitány úr vezetésével. Nagyon színvonalas és látványos kiállítást hoztak létre a huszárság történetéről és a Vitézi Rendről. A kiállítás megtekinthető a siklósi várban.

Maga a rendezvény összhangban volt a városban megrendezett fúvószenekari találkozóval. A zenekarok egymás után felvonulva katona zenével vezették fel a Vitézi Rend és a huszárok díszelgő menetét. Nincs olyan szó, ami leírná azt, amikor katonaindulóra bemeneteltünk a várba. A Rend nevében köszöntöttem a közel ezerfős közönséget. Jómagam huszár és vitéz ősökkel rendelkezem – így nagy szeretettel beszéltem a huszárságról és a Vitézi Rendről. A köszöntő után Balázs Csaba alpolgármester úrral megnyitottuk a szemet gyönyörködtető kiállítást. A

Huszárság 500 éve, siklósi huszárhagyományok őrzése
Kevés olyan nép van a világon, mint a magyar, akiről gyakran azt mondják lóra termett. Történelmünk során számos hőstettet hajtottak végre a magyar lovas katonák. A kora középkor könnyű, nomád lovasságát fokozatosan váltotta fel az egyre nehezebb páncélba öltözött nehéz lovasság. Ezt a korszakot a csatatereken a zárt sorban támadó lovagok uralták. Ércfalként előre szegezett lándzsával támadó lovagok zárt sora sokáig csatadöntő tényező volt. De már a kora középkorban uralkodó királyok és hadvezérek felismerték a könnyűlovasság felbecsülhetetlen értékét. Az ő feladatuk volt a felderítés, portyázás, összeköttetés megteremtése és a csata megkezdése, annak bevezetése. Az akkori hadvezetés hamar rájött arra, hogy a könnyűlovasság tökéletesen alkalmas arra, hogy az ellenség zárt rendben támadó sorait szétzilálja. Magyar lovas katonáinknak messze földön híre volt. Ők, a portyázó lovasok voltak azok, akik sok esetben mélyen az ellenség területére behatolva is eredményesen sarcolták a városokat vagy meglepett, rájuk nem számító seregeket semmisítették meg.

A magyar történelemben három évszázadon keresztül áll egymással szemben a magyar és török harcos. A törökök keleti lovas harcmodora megkívánta, hogy a magyarok a régi napkeleti harcmodorhoz nyúljanak vissza. Ezekben az időkben alakult ki és vált önálló fegyvernemmé a huszárság. A magyar huszárnak olyan híre volt, hogy a hatalmas török birodalomban rettegve emlegették. Hamarosan a nyugaton élő népek és katonák is megismerték a páratlan értékekkel bíró magyar huszárt. Maga Ferdinánd császár és király írta 1547-ben „A huszár Európa legjobb lovasa”.

Később a könnyűlovasság volt a fő fegyvernem Bocskai hadseregében is. Ebben az időszakban a magyar huszár, fegyverzetben elmaradt a nyugat-európai ellenfeleitől. De híres bátorságával, vitézségével mégis méltó ellenfele tudott lenni a nyugati lovasságnak. Bethlen Gábor idején a huszárság számos nyílt csatát győztesen vívott meg, ezzel öregbítve régi hírnevét. A török kiűzése után magyar katonáink a Habsburg birodalom jól képzett hadseregével

találták magukat szembe. Akiket olyan legyőzhetetlen vezérek vezettek, mint Savoyai Jenő és Bádeni Lajos. A magyar irreguláris könnyűlovasság ennek a félelmetes hadigépezetnek ellenfele tudott lenni. S ez annak volt köszönhető, hogy olyan hadvezéri zseni vezette, mint Thököly Imre. Az ő győzelmei rakták le az alapjait a felső-magyarországi kuruc fejedelemségnek. A magyar lovasságot, a kurucokat, hagyományos vitézsége tette alkalmassá arra, hogy szembeszálljanak a kor legmodernebb hadseregeivel. Huszárságunk fénykorát a Rákóczi szabadságharctól számítjuk. Ebben az időszakban már egész Európa ismerte a magyar huszárt. Ismertségének és dicsőségének csúcsa talán Mária Terézia uralkodása idején és a Napóleon elleni háborúk idején volt. Amikor már zárt rendben támadva szélvészfért pusztította az ellenség sorait. A hadseregek legszebb és legcsodálatosabb fegyverneme a huszárság volt. Azt hiszem elmondhatom, hogy huszárnak lenni kiváltság volt. Szabadságharcunk idején huszárságunk óriási túlerő ellen is sikeresen harcoltak. A magyar huszár szemet gyönyörködtető ruhájában, csillogó kardjával a magyar hadsereg büszkesége volt 500 évig. Az I. világháború modern harcmodora megkövetelte, hogy szép ruhájukat csukaszürkére cseréljék. De ez mit sem számított, amikor a harctéren kellett megmutatni hősies bátorságukat. Családom felmenői az I. világháborúban huszárként harcolva szereztek a vitézséget. Így közvetlenül még harcoló huszároktól tudom, hogy milyen fergeteges lovasrohamokkal győzedelmeskedtek a géppuskák korában is. S amikor már mindenki azt gondolta, hogy a huszárság elavult fegyvernem – akkor a II. világháborúban mutatta meg a magyar huszár, hogy a magyar virtus micsoda fegyvertény. A tankok korában olyan huszárok rohamozták a szovjeteket, akikre méltán büszkék lehetnek volna huszár elődjek.

Nem véletlen, hogy amikor 1920-ban Horthy Miklós megalapította az ősi magyar hagyományokból táplálkozó Vitézi Rendet, számos huszár nyert oda felvételt.

A vitézi gondolat a 95 éve alapított Vitézi Rendszerben öltött testet. Nem véletlen, hogy a magyar nemzet a legválságosabb időszakában menekült ehhez a gondolathoz. A vitézi gondolat kettő ősi erényt: a vitézséget és a nemzethűséget emeli piedesztálra.

A Vitézi Rend az ezeréves múltból merít erőt a jövő építéséhez. Mi vitézek nem szűnünk meg hinni Magyarország feltámadásában. A Vitézi Rend felbecsülhetetlen értékű, sőt történelmi hivatású intézménye Magyarországnak. Amikor a kormányzó úr megalapította ezt a magyar katonai rendet – nem csak jutalmazni kívánta a világháborúban hősiesen harcoló katonákat, hanem az ország támaszának is szánta ezt a történelmi hivatású rendet. Mert a vitézek békeidőben, is őrizték az ország rendjét és kemény munkával építették újjá azt, amit a győztes hatalmak leromboltak. A rend tagjának lenni

nem csak dicsőség, hanem óriási felelősség is. Mi vitézek mikor avatásunk során felesküszünk a Szent Koronára – egy életre szóló feladatot vállalunk magunkra. Eleget téve alapítónk akaratának nem szűnünk meg Magyarország felemelkedésén fáradozni. Sokan kérdezik, hogy vajon milyen létjogosultsága van a mai rohanó, globalista világban egy ősi hagyományokból táplálkozó katonai rendnek? A válaszem egyszerű és kézenfekvő. Őseink munkáját folytatjuk, hogy Magyarország újra régi fényében tündököljön. A mai Vitézi Rend a kor követelményeihez alkalmazkodva vállalt feladatokat a magyar társadalomban. Feladatai közé tartozik a katasztrófavédelem, karitatív tevékenység, hadisir gondozás és hagyományőrzés. A hagyományőrzés és az ismeretek terjesztése elengedhetetlen. Mert a nép, amely nincs tisztában a múltjával, annak nincs jelene és jövőképe sem. Világszerte láthatjuk, hogy a nemzetek egyre másra nyúlnak a hagyományőrzés ápolásának eszközeihez. Amikor huszár és vitéz őseinkről beszélünk, nem feledkezhetünk meg azokról, akik ezt a nemes és nehéz feladatot magukra vállalták.

Itt Siklóson a katonai hagyományőrzés csodálatos példáját láthatjuk. Amikor az 1990-es évek közepén megszűnt a siklósi lóbaráti kör sokan gondolhatták, hogy egy nagyszerű kezdeményezés ért véget. De szerencsés esetben, amikor valami véget ér akkor valami új is elkezdődik. Ehhez persze az is szükséges, hogy legyen valaki adott településen, aki erős akarattal azon dolgozik, hogy valami olyat adjon a közösségnek, ami értéket teremtet. Ilyen

ember vitéz Csizik Mihály hagyományőrző őrnagy úr. Vitéz Csizik Mihály talán maga sem tudta, hogy milyen nemes munkába kezdett amikor 1998-ban megalapította a Tenkes Lovas Sport Klubot. Ennek a klubnak több szakosztálya is van. Ezek közül nekünk, katona embereknek, a legkedvesebb a Huszár-Katonai Hagyományőrző szakosztály. Azt gondolom egy ilyen híres nagy történelmi hagyományokkal rendelkező várhoz, mint a siklósi vár

nagyon jól illeszkedik a huszár hagyományörzés. Munkájának köszönhetően 2000-ben a huszár hagyományörzők zászlóavatására is sor került. Egy maroknyi ember, ők 12-en indították útjára ezt a szép hagyományt. Nagyszerű gondolat volt mikor Siklós híres várához kapcsolódva a kuruc lovasoknak emléket állított. Nincs ember, aki ne hallott volna a Tenkes kapitányáról. Jómagam gyermekként alig vártam, hogy felcsendüljön az ismerős zene. Jó volt látni, ahogyan a Tenkes kapitánya és lovasai túljártak a megszálló labancok eszén. Észre sem vettük és már akkor belénk vésődtek hazafias gondolataink. A Tenkes hadjárat az országban egyedülálló és rendkívül látványos. Túrájuk során számos település lakosai csodálhatják meg a délceg huszárokat. Él még a magyarban a huszárok iránti tisztelet. S ez a dicső múltat felidéző hadjárat alkalmas lehet arra, hogy az emberek szívében szunnyadó hazaszeretetet lángra lobbantsa. Mert a hagyományörzés

több annál, hogy egyszerűen csak a múltat idézi. Én úgy hiszem, a hazaszeretet lángját már gyermekkorban el kell ültetni a kicsiny gyermeki szívekben. Büszke vagyok arra, hogy a Vitézi Rend hagyományörző törzskapitánysága vitéz Kiss László vezetésével részese lehet ennek a nagyszerű esemény sorozatnak.

Tisztelt hagyományörző huszárok!

Önök nagyon nemes és szép feladatot vállaltak magukra. Mai huszárságaink bemutatón keresztül fiataljaink közelebb kerülnek a honvédelem fogalmához. Így Önökre óriási felelősség hárul. Legszebb feladatuk a magyar gyerekek, a magyar ifjúság hazaszeretetre való nevelése.

Ehhez kívánok Önöknek Istentől megáldott erőt és egészséget!

Németországi adomány

Múlt hét pénteken a németországi adomány megérkezett Budapestre! A Vitézi Rend székkapitánya, vitéz Simon Stefan és a Németországban működő Máltai Szereztetszolgálat nevében Wolfgang Boos úrral közösen hozták az összegyűjtött adományokat, melyet a kárpátaljai magyar családok számára szeretnének kijuttatni Rendünkön keresztül.

A Vitézi rend karitatív parancsnoka lg.v.Kürtössy Ottó hadnagy, v. Grosch Attila hadnagy, és v. Mikecz András törzskapitány fogadta, és vette át az adományt.

Hálás szívvel mondunk köszönetet azoknak, akik nagylelkű adományaikkal munkánkat segítik.

Vitézi Rend

A Vitézi Rend közleménye

Erdélyi változások

Tisztelt Rendtársak!

Több mint két éve húzódó problémát oldottunk meg a nyár folyamán. A volt erdélyi törzskapitány egy félreértés miatt kialakult problémát elfogadhatatlan és vitézhez nem méltó hangnembe tett szóvá. Ezt a problémát tisztáztuk és a nem megengedhető hangnemet a széktartó asszony és több társa befolyásoltság alatt állásával magyarázta. Mi ezt elfogadtuk, de sérelmét továbbra is napirenden tartotta. Közben sorozatban érkeztek a vele szembeni panaszok az erdélyi tagságtól először szóban, később írásban is. A

széktartó asszonnyal üzentünk, hogy változtassa meg a hangnemét és nyilatkozatait, mert a panaszáradatot már nem lehet kezelni. Itt megint csak felmerült a befolyásoltság. Továbbra sem változott semmi, egyre rosszabb helyzet alakult ki. Leváltotta a tisztségviselőket, helyettük a baráti köréből állított vezetőket, természetesen közöttük is problémák alakultak ki vezetési stílusa miatt. Ezek után a rendi ügyész úr fegyelmi eljárást indított Székely Zsolt ellen. Majd úgy tiltakozott, hogy nyilvánosan közösségi oldalán további vitézhez nem méltó szavakat és személyeskedő, gyermeket megtámadó nyilatkozatokat tett. Bejelentette sajtóosztályán keresztül, hogy bejegyeztetett egy új alapítványt Romániában és elnök/ főkapitány

tálynak nevezte magát, Ezen a levélen több aláírás is szerepelt, melynek valóságát megvizsgálva kiderült, hogy a levél tartalmát többségük nem ismerte. A következő levelében nyilatkozott, hogy tagjaik nem ismerik el a budapesti vezetőséget és önállósítják magukat. A Vitézi Rend vezetősége ezt elfogadva vitéz Kelemen Tibort nevezte ki Háromszék törzskapitányává és elindítottunk egy felmérést, hogy ki marad, mert kettős tagság nincs. Az eredmény döntésünket megerősítette a tagság nagy többsége az új törzskapitányt választotta. Ezután Székely Zsolt pár emberével Zetényi Csukás Ferencet választotta, aki hol főkapitány, majd lemond, majd egy másik helyen bukkan föl, mint főkapitány, majd Jákon avat, mint kárpát-medencei főkapitány, akik rögtön nyilatkozatban

tiltakoztak, nemhogy főkapitányuk, de tagságukból is törlték. Székely Zsolt zavaros vizekre evezett a Zetényivel való szerződéskötésével.

Jövőbeni elképzeléseink, hogy minden Szék élére szék- vagy törzskapitányt kinevezni, mely már elkezdődött Gyergyószék új törzskapitánya vitéz Deák András, de nem csak a Székelyföldön, hanem egész Erdélyben szeretnénk tovább javítani a Vitézi Rend munkáját, melyhez kérem javaslataikat, segítségüket. Elképzeléseikkel és kéréseikkel az irodavezetőt, vagy a főszéktartót keressék.

*vitéz Varga László
főszéktartó*

Egy megvalósult „álom” Rédics

Rédicsen a régi temetőben, amely jó ideig eléggé elhagyott állapotban volt, állt az 1800-as évek végén állított nagy kereszt megmaradt talapzatának torzója. Három éve javaslatot tettem az ön-

kormányzat felé, hogy legalább egy védősapkát tegyünk rá, ne pusztuljon tovább. Semmi szándékot nem láttam, választ sem kaptam a felvetésemre, ezért belevágtam a felújításának megszervezésébe. Egy nagyon kedves győri ismerősömet sikerült megnyernem az ügryhöz, aki az anyagiak legnagyobb hányadát biztosította a munkákhoz.

Időközben az polgármester asszony is érdeklődve figyelte a tervezést és munkálatokat, különösebb anyagi támogatás nélkül. Az önzetlen támogatómnak csak annyi volt a kikötése, hogy a nevem kerüljön a kereszt feliratára, bár kutattuk, hogy mi lehetett az eredeti felirat, de nem találtuk meg. Bevallom, hogy én is inkább a támogatóm nevét szerettem volna a keresztre, de Ő ebben hajthatatlan volt. Amikor a tábla felkerült a keresztre, rajta a feliraton „vitéz Farkas Tibor” olaj volt az addig a felszín alatt izzó parázsra. Közben még felújítottunk hét db. kidőlt, megdőlt, kettétört értékesnek vélt és elhagyott régi sírkövet is. A rédicsi Lendvai Zoltán plébános közreműködésével valósult meg a felújított kereszt felszentelése, amellyel lelket öntöttünk az addigi kissé lélektelen csonka talapzatba.

Üdvözlettel: vitéz Farkas Tibor

Bajtársi találkozó Karbachban

Bajor Katonai Szövetség szervezésében került sor a VI. Nemzetközi Bajtársi Találkozóra. Az eseménynek Karbach egy festőien szép bajor falu adott otthont. A találkozóra meghívást kaptak német, magyar, osztrák és Romániában bejegyzett szervezetek. Magyarországot a Bajor Katonai Szövetség partnere a Vitézi Rend, továbbá a vitéz Mikecz Kálmán huszárbandérium képviselte.

A B.S.B. és a Vitézi Rend között hosszú évek alatt kiépült kapcsolat az évek során barátsággá erősödött. Ennek ékes bizonyítékeként baráti vacsorával vártak minket. Elmondhatom, hogy már szokás a magyar küldöttséget külön baráti fogadtatásban részesíteni.

Az első napon délelőtt a környék nevezetességeivel ismerkedtünk. Majd a közös ebédet követően, dobszóval kísérve vonultunk fel Karbach utcáin. Az a megtisztel-

tetés érte a Vitézi Rend küldöttségét, hogy a menet élén a B.S.B., területi vezetői és Karbach polgármestere után menetelhetett. Közös megemlékezésen vettünk részt a háborús emlékműveknél ahol a végén a német himnusz

mellett elhangzott a magyar és a székely himnusz is. A nap zárásaként elismerések átadására került sor.

A találkozó harmadik napján a magyar és a bajor küldöttség hivatalos volt a polgármester úr fogadására. Megemlékező beszédet tartott a polgármester úr és a Vitézi Rend főkapitánya. Mindketten nagyra értékelték a határokon átvívelő bajtársi kapcsolatokat, amely kapcso-

latok tovább erősítik a nemzetek közötti együttműködést.

Köszönetet mondunk a B.S.B. tisztjeinek a meghívásért és a polgármester úrnak azért, hogy a találkozóknak helyszínt biztosít.

*vitész Molnár Gazsó János
elnök-főkapitány*

v. Tolcsvay Béla rendtársunk Kossuth-díjat kapott!

Büszkeséggel tölti el szívünket, hogy vitész Tolcsvay Béla Rendtársunk idén március 15-én megkapta a Kossuth-díjat.

Tolcsvay Béla gitárosnak, énekesnek, zeneszerzőnek, szövegírónak rendkívül népszerű, az ősi magyar kultúra hagyományából és tradicionális hitvilágából építkező, egyedi stílusú és sokoldalú dalszerzői, előadóművészi pályája elismeréseként!

A Vitézi Rend szívből gratulál a nemzeti úrnak és további sikereket, és jó egészséget kíván!

Gödre is jutott a Vitézi Rend adományaiból

A gödi rászorulóknak is használhatnak jó párat azokból a gyógyászati segédeszközökből, melyek a Vitézi Rend német tagjai és a Németországban működő Máltai Szeretetszolgálat képviselői gyűjtötték a magyar rászorulóknak részére.

Nemrég érkezett hazánkba az a kamion, amelyben egészségügyi felszerelések, ruhák, játékok és csokoládék sokasága sorakozott, hogy megjelje leghasznosabb felhasználási helyüket. Kedden például Gödre, az Alapszolgáltatási Központba is érkezett egy teherautónyi adomány, amelynek tartalmát - a házi beteggondozást elősegítő gyógyászati segédeszközöket (szoba WC-t, járókeretet, fürdetőszéket és betegemelőt) - Lenkei György képviselő, a Gödi Önkormányzat Szociális Bizottságának elnöke jelenlétében adták át az intézménynek.

Az Idősek Napközi Otthonát, a Családsegítő Szolgálatot és a Gyermekjóléti Szolgálatot irányító szervezet vezetője, Füle Jánosné a bizottsági elnökkel közösen mondott köszönetet az adományozóknak, köztük az átadásnál jelenlévő lovag vitész Kürtössy Ottó hadnagynak, a Vitézi Rend karitatív csoportjának parancsnokának. A Gödön

elő Kürtössy Ottó jó egészséget kívánt az eszközök használóinak, és reményét fejezte ki, hogy azokkal komfortosabbá tehetik a rászorulókat mindennapjaik.

Füle Jánosné elmondta: az adományok térítésmentesen kerülnek használatba az idős, beteg vagy mozgásukban

korlátozott személyeket ápoló családokhoz. Nevükben is háláját fejezte ki többek között az adományozásban főszerepet vállaló vitéz Mikecz András Pest megye törzskapitányának és azoknak a segítőkész németországi adományozóknak, akik a jövőben ezen a módon is megkönnyítik a rászorulókat életét.

Tanóra a hatvani iskolákban

Nagy örömkre szolgál, hogy lassan de biztosan a történelem órákon lehetőségünk van előadást tartani a Vitézi Rend múltjáról, és jelenéről.

Útjára indult Hatvan város általános iskoláiban is a tanítás, mely előadásokat vitéz Szalai Attila megyei hadnagyunk, és vitéz Pádár Sándor rendtársunk tartott.

Az 1945 utáni időszak kellő nyomást gyakorolt nem csak a '45 előtti történelem megítélésére, hanem a felnövekvő generációk nemzettudatára is. Trianont követően a megcsönkített hazánk gazdasági, kulturális, ifjúság- és

egyházpolitikai törekvései, azaz a 20-30-as évek polgári lét értékei mára csak egy szűk érdeklődő közönség számára ismert és megértett korszak.

A Vitézi Rend sem kivétel, hiszen Trianont követően született, s a polgári korszak letiprása után itthon, a Kárpát-házban feledésre ítéltetett.

Kitörés a sötétségből, ha a felnövekvő ifjúság kellő és hiteles ismeretet szerezhet arról a korszakról – így a Vitézi Rendről is – mely őszinte és valós ismertetése a mai általános iskolai történelmi könyvekből is hiányzik.

A Heves megyei Hatvanban egy új kezdeményezés bontott zászlót: a város általános iskoláinak nyolcadik osztályos tanulói számára egy rendhagyó történelmi óra keretében a kezdeményező vitéz Szalai Attila hadnagy – Heves megye tisztségviselője – ismertette a Vitézi Rend múltbéli és jelenlegi történelmi és társadalmi szerepvállalását. A Polgármesteri Hivatal, Klebelsberg Intézményfenntartó Központ, valamint az általános iskolák támogatása révén közel 170 hatvani nyolcadikos tanuló számára vált ismeretebbé a rendünk hagyományőrzése, valamint a mai korban vállalt társadalmi szerepe.

vitéz Pádár Sándor

Folytatódik előadás-sorozatunk a múltunkról

A Vitézi Rend hagyományőrzéséért felelős vitézünk idén is folytatja, a már évek óta tartó, iskolai tanóráit, a vitézségről, és a huszárságról. Az elmúlt hetekben két általános iskolában is tartott rendhagyó történelem órát a fiatal diákoknak és tanároknak. v. Kiss László törzskapitány

Alábbi két iskolában voltak előadást tartani a Huszárság 500 éve és a Vitézi Rend 95 éves történetéről, a múlt értékeinek megismertetését a gyerekekkel. Nagy sikerük volt, a két előadást közel 160 diák hallgatta. A törzskapitányság és a bandérium tagjai kivették a részüket Weiss Manfréd Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégium - Csepel Karácsony Sándor Rózsatéri Református Iskola és óvoda - Kispest

Beszámoló

a Vitézi Rend Pest megyei munkájáról

**„Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában:
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában! Ámen.”**

Tisztelt nemzeti hölgyeim, uraim!

Lassan lezárunk újra egy évet. Olyan gyorsan teltek a hónapok, hogy nemsokára egy új évet kezdhetünk.

Pest megyének a Főváros közelsége miatt, sokszor több munkát fel kellett vállalnia, azért, hogy sikeresen tudjon működni a Vitézi Szék, és a központi törzs.

Természetesen tudjuk, hogy a többi vitézi megye és járás is kivette a részét a munkából és ők is teljesítették volna a kötelességeiket, de a nagy távolságok miatt nem volt lehetőségük.

Kicsit visszaemlékezve az elvégzett munkákról, azt kell mondanom, hogy a Pest megyeiek sikeresen és nagy lelkesedéssel végezték a munkájukat.

Így lassan adventbe érve, kezdeném a karitatív ételosztás segítségével, szervezésével. Több alkalommal látott el szolgálatot Pest megye állománya Fejér megyével karöltve. Ez főleg rendvédelmi feladat volt a ruha és ételosztás közben. A terület berendezésében is kivette a részét.

Az ukrán válság bekövetkeztével, meghallva kárpátaljai véreink segítségkérését, szorgos gyűjtés kezdődött. Több oldalról való információ beszerzés és helyszín bejárás után elkezdődtek a segélyszállítmányok útra indításai.

A műanyag kupak gyűjtésében és leadásának korrigálásában is kivette a részét a megye.

A Vitézi Rend karitatív részlege sem tétlenkedett, hiszen a megyébe több helyre jutott el kalodás fát, ruhaadományokat a rászorulóknak. Szintén Pest megyei irányítással,

koordinációval. A monori kábel tv. a jószívű cselekményről felvételt is készített.

2015. április 18-án vitéz Mikecz András törzskapitány tiszti értekezletet hívott össze, ami sikeresen zárult. Feladat meghatározások, beszámolók és jutalmazások történtek.

A megbeszélés után nagy erővel kezdődött a tavaszi munka.

A Vitézi Rend katasztrófavédelmi századával is szoros kapcsolatot alakított ki a megye vezetősége és folyamatosan segítette őket munkájukban.

A frissen megalakult háborús emlékhelyek gondozása kegyeleti csoportban is elkezdte a munkát. Több helyen felvéve a kapcsolatot más, hasonló profilú és érdeklődésű társasággal. A katonasírok feltérképezése és rendbetétele, jövőre is folytatódik.

Számtalan megemlékezésen és koszorúzáson vett részt. A teljesség igénye nélkül: a márciusának ünnepén, a hősök napján, a trianoni gyásznapon, stb.

Részt vett a székelyföldi vitézi avatáson, segítve a gúnyhatáron túli vitézeket és szervezőket. Az Ifjúsági Tagozat szervezésében a szent jobb körmenetben, vitézi avatás lebonyolításában. Még sorolhatnám azokat a szent feladatokat, ami az isteni gondviselés nélkül nem jöhetett volna létre, amiben részt vettek a megye vitézei, tisztjei és törzskapitánya.

Sajnos nem csak jó hírekről van lehetőség beszámolni, hanem a sötét „árnyoldalról” is. Többször tapasztaljuk, hogy a felavatott vitézeink nem vesznek részt a munkában, nem ajánlják fel segítségüket. Több helyen látni,

